

Sygn. akt IV U 281/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 listopada 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 listopada 2018 r. w S.

odwołania L. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 31 stycznia 2018 r. Nr (...)

w sprawie L. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 281/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 31 stycznia 2018 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił L. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, iż u wymienionego Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 23.01.2018 r. nie stwierdziła niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył L. S. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Wskazał, że nie zgadza się z orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych: psychiatry, neurologa i ortopedy (odwołanie k. 1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wskazując, iż zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 23 stycznia 2018 r. która nie stwierdziła u wnioskodawcy niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca L. S. dnia 8 listopada 2017 r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.1-4 akt organu rentowego). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował wnioskodawcę na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 18 grudnia 2017 r. ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Lekarza Orzecznika z 18.12.2017 r. k.13 akt organu rentowego). L. S. wniósł sprzeciw od orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS i na skutek powyższego został skierowany na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 23 stycznia 2018 r. również ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy (wypis z orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z 23.01.2018r. k.16 akt organu rentowego).

Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 31 stycznia 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy L. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 31.01.2018 r. k. 17 akt organu rentowego).

Zespół biegłych lekarzy: psychiatry, neurologa, ortopedy, kardiologa oraz psycholog w opinii sporządzonej na zlecenie sądu rozpoznał u L. S. zespół bólowy barku prawego (do leczenia ambulatoryjnego –bez upośledzenia sprawności funkcjonalnej kończyny), bóle i zawroty głowy naczyniopochodne, przewlekły zespół bólowy kręgosłupa na podłożu zmian dyskopatycznych, nadciśnienie tętnicze umiarkowane, napadowe migotanie przedsionków w wywiadzie, otyłość i astenię organiczną F06.6. Biegli wskazali również, że powyżej rozpoznane schorzenia nie powodują u L. S. niezdolności do pracy. L. S. ma średnie wykształcenie, skończył technikum rolnicze, od grudnia 2001 r. do grudnia 2017 r. prowadził działalność gospodarczą – sklep spożywczy. L. S. leczył się w PZP od 7.05.1994 r. z rozpoznaniem zaburzenia lękowe. Był hospitalizowany w Klinice (...) w W. od 11.03.1997 r. do 08.05.1997 r. i leczony psychoterapią. Miał przerwę w leczeniu od 2013 r. do 2017 r. W dniu 9.11.2017 r. podjął na nowo leczenie w PZP. Po przeprowadzeniu badania psychologicznego stwierdzono istnienie dysfunkcji mózgowych na podłożu zmian organicznych w o.u.n., które ujawniają się w sferze emocjonalno-motywacyjnej oraz poznawczej. Funkcjonowanie poznawcze L. S. jest obniżone w zakresie pamięci krótkotrwałej, koncentracji uwagi, tempa uczenia się nowego materiału. Nie występuje jednak globalne obniżenie poziomu funkcji poznawczych. W funkcjonowaniu osobowościowym obniżona jest tolerancja na stres, obniżona samokontrola emocji, występuje podwyższony poziom lęku z tendencją do somatyzacji, chwiejność emocjonalna i wahania nastroju.

L. S. nie ujawnia istotnych zaburzeń funkcji poznawczych, cech „endogennie” obniżonego nastroju, ani zaburzeń toku i treści myślenia. Analiza dokumentacji medycznej z PZP w S. nie zawiera danych – w opisie jego stanu psychicznego oraz rodzaju i dawek stosowanych leków – przemawiających za takim nasileniem objawów organicznego uszkodzenia o.u.n., które mogłyby skutkować ograniczeniem jego zdolności do pracy zgodnie z kwalifikacjami. Charakter i stopień nasilenia aktualnych objawów psychopatologicznych nie daje podstaw do orzeczenia u L. S. niezdolności do pracy z przyczyn psychiatrycznych. Aktualny stan kliniczny układu krążenia, stan neurologiczny i narządu ruchu również nie powodują niezdolności do pracy u L. S. (badania i opinia biegłych k. 9-15).

Ubezpieczony L. S. ma (...) lata, wykształcenie średnie – technikum rolnicze, przez 13 lat pracował jako traktorzysta w (...) M., a od grudnia 2001 r. do grudnia 2017 r. prowadził działalność gospodarczą – sklep spożywczy (okoliczności niesporne).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy L. S. nie jest zasadne i podlega oddaleniu.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-3, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który

udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności bądź nie, odwołania wnioskodawcy od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy u wnioskodawcy istnieje częściowa lub całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia biegłych lekarzy: psychiatry, neurologa, ortopedy, kardiologa oraz psychologa dała podstawy do ustalania, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami – osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą – sklep spożywczy. W okolicznościach niniejszej sprawy należy uznać, że doszło do przekwalifikowania zawodowego u wnioskodawcy, gdyż wymieniony przez ostatnie 16 lat przed wnioskiem o prawo do renty prowadził własną działalność gospodarczą – sklep spożywczy.

W złożonej opinii biegli po zbadaniu wnioskodawcy, zapoznaniu się z jego dokumentacją lekarską uznali jednoznacznie, że rozpoznane u niego schorzenia opisane w stanie faktycznym nie powodują niezdolności do pracy.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez lekarzy specjalistów, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej wnioskodawcy i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należycie uzasadniona. Ponadto przedmiotowa w ocenie Sądu nie została skutecznie zakwestionowana przez wnioskodawcę, który w swoich zastrzeżeniach podnosił przede wszystkim, że zażywane przez niego obecnie leki psychotropowe powodują stan taki jak w stanie upojenia alkoholowego, co powoduje, że nie może obsługiwać urządzeń mechanicznych i prowadzić pojazdów. W tym miejscu należy podkreślić, że biegły lekarz psychiatra zapoznał się z dokumentacją lekarską wnioskodawcy z PZP w S. i stwierdził, że z tej dokumentacji oraz rodzaju i dawek stosowanych leków nie wynika, aby u wnioskodawcy występowało takie nasilenie objawów organicznego uszkodzenia o.u.n., które mogłoby skutkować jego niezdolnością do pracy zgodnie z kwalifikacjami. W związku z powyższym subiektywne odczucia wnioskodawcy o jego stanie zdrowia nie znajdują potwierdzenia w jego dokumentacji medycznej i przeprowadzonych badaniach przez biegłych, którzy również z powodu schorzeń narządu ruchu, neurologicznych i kardiologicznych stwierdzili brak podstaw do uznania wnioskodawcy za niezdolnego do pracy. W tych okolicznościach Sąd oddalił wniosek pełnomocnika ubezpieczonego L. S. o dopuszczenie dowodu z nowej opinii biegłych tych samych specjalizacji.

Podsumowując zebrany w sprawie materiał dowodowy nie wykazał, aby u wnioskodawcy L. S. spełniona została przesłanka niezdolności do pracy, co skutkuje niezasadnością odwołania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie.